

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger.

Den gældende jernbaneerstatningslov er fra 1921.

Et udvalg har undersøgt, hvorvidt der – navnlig på baggrund af en international konvention om jernbaners erstatningsansvar for personskade og tingskade i forbindelse med international jernbanebefordring, (den såkaldte CIV-konvention) som Danmark har tiltrådt, var behov for en revision af loven.

Den pågældende konvention, der som nævnt alene omfatter skade i forbindelse med international jernbanebefordring, er via lov om DSB, § 2, indkorporeret i dansk ret ved Danmarks ratifikation af konventionen og dens efterfølgende bekendtgørelse i Lovtidende, jfr. Lovtidende C, bekendtgørelse nr. 54 af 3. august 1972 og bekendtgørelse nr. 129 af 3. november 1975.

Udvalget har i sin indstilling ikke fundet behov for at foreslå en gennemgribende revision af loven på nuværende tidspunkt. Udvalget har alene foreslået, at de i loven indeholdte maxima for størrelsen af tilkendt erstatning, som er helt ude af trit med udviklingen, snarest mulig slettes eller forhøjes.

Baggrunden for denne indstilling er først og fremmest, at udvalget ikke har fundet det rigtigt at ændre ved lovens bestemmelser om ansvarsgrundlaget for skade ved jernbanedrift, der er videregående end det ansvarsgrundlag, der gælder efter den nævnte konvention. Det er udvalgets opfattelse, at man ikke bør gå ind i overvejelser herom, før der foreligger nærmere kendskab til resultatet af de kommissionsarbejder, der er igangsat dels med hensyn til en revision af færdselslovens ansvarsgrundlag, dels – og navnlig – med hensyn til udarbejdelsen af en almindelig erstatningslov.

Ved udarbejdelsen af dette lovforslag har man fulgt udvalgets indstilling om, indtil videre at bibeholde lovens hidtidige bestemmelser om ansvarsgrundlaget. Imidlertid er man gået videre end blot – som foreslået af udvalget – at ophæve eller forhøje de gældende maxima for erstatningsudmåln-

gen. I lovforslaget foreslås det således, at også den særlige jernbaneerstatningskommission, der træffer endelig afgørelse i spørgsmålet om erstatningsudmålingen, ophæves. Ved kommissionens ophævelse vil det ved erstatningssager mod jernbanerne – ligesom ved andre erstatningssager – blive domstolene, der træffer afgørelse såvel om erstatningspligten som erstatningsstørrelsen (erstatningsudmålingen).

Forslaget, der ved ophævelsen af jernbaneerstatningskommissionen vil medføre en administrativ forenkling, skønnes ikke at medføre øgede udgifter for staten.

Specielle bemærkninger.

Af ordensmæssige hensyn har man fundet det rigtigst, at det af loven udtrykkeligt fremgår, at loven ikke gælder ulykkestilfælde i forbindelse med internationale passagerbefordringer, idet disse skal behandles efter reglerne i den i de almindelige bemærkninger omtalte CIV-konvention. Er ulykkestilfældet indtruffet på dansk område og overgået danske statsborgere eller personer med bopæl i Danmark, gælder dog, i henhold til et herom af Danmark taget ratifikationsforbehold, denne lovs regler.

Ved forslaget ophæves den særlige jernbaneerstatningskommission. Herom henvises til de almindelige bemærkninger.

Den gældende maksimumsgrænse for personskadeerstatning ophæves med den konsekvens, at erstatningsniveauet på dette specielle område kommer til at følge det niveau, der gælder for personskadeerstatning på andre områder.

Den gældende maksimumsgrænse for tab eller beskadigelse af håndbagage forhøjes fra 2.000 kr. til 5.000 kr. Ved denne forhøjelse, der efter DSB's erfaringer vil være rimelig og tilstrækkelig, vil maksimumsgrænsen svare til den tilsvarende grænse, der gælder ifølge den i de almindelige bemærkninger omtalte internationale konvention.

Efter forslaget ophæves reglerne i §§ 2 og 3, der angiver hvilke tab, der kan erstattes, hvorved